

Phẩm 45: KHÔNG HÒA HỢP (1)

Lại nữa Thiện Hiện, người học pháp, ưa thích lắng nghe, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa; còn người trì pháp thì tham đắm chỗ hỷ lạc, biếng trễ, không chịu nói, không muốn truyền Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người trì pháp, tâm không tham đắm hỷ lạc, cũng không biếng trễ mà vui giảng nói, thích truyền trao Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa và dùng phương tiện khuyến gắng thọ trì, đọc tụng, tu tập; còn người học pháp thì biếng trễ, tham đắm hỷ lạc, không muốn nghe nhận, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người học pháp ưa thích lắng nghe học hỏi, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa; còn người trì pháp thì muốn đến nơi khác nên không truyền dạy Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người trì pháp vui giảng nói, thích truyền trao Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, dùng phương tiện khuyến gắng biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập; còn người học pháp muốn đến nơi khác nên không được nghe nhận Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp mang nhiều dục ác, ưa chuộng danh lợi, được cung kính, cúng dường y phục, thức ăn uống, giường chõng, thuốc men và các của cải khác với tâm không nhàm chán; còn người học pháp thì ít muốn, biết đủ, tu hạnh xa lìa, dững mãnh, tinh tấn, đầy đủ niệm, định, tuệ, chán lợi dưỡng, sợ cung kính danh dự. Hai bên chẳng hòa hợp nên không thể trao truyền, nghe nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người trì pháp ít muốn, vui đủ, tu hạnh xa lìa, dững mãnh, tinh tấn, đầy đủ niệm, định, tuệ, chán lợi dưỡng, sợ cung kính danh dự; còn người học pháp thì mang nhiều dục ác, ưa chuộng danh lợi, được cung kính, cúng dường y phục, ăn uống, giường chõng, thuốc men và các của cải khác với tâm không nhàm chán. Hai bên chẳng hòa hợp nên không thể trao truyền, nghe nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp đầy đủ mười hai công đức Đổ-đa; đó là ở chỗ thanh vắng, thường khát thực, mặc y phẩn tảo, nhận một bữa ăn, ăn một lần, ăn những gì khát thực được, ở bãi tha ma, ở nơi đồng trống, ở dưới gốc cây, thường ngồi không nằm, dùng tọa cụ có được, chỉ chứa ba y. Còn người học pháp thì không thọ mười hai công đức Đổ-đa; đó là không ở chỗ thanh vắng cho đến không chứa ba y. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền dạy, nghe nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp đầy đủ mười hai công đức Đổ-đa; đó là ở chỗ thanh vắng cho đến chỉ chứa ba y. Còn người trì pháp thì không thọ mười hai công đức Đổ-đa, đó là không ở chỗ thanh vắng cho đến không chứa ba y. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp có lòng tin, có pháp thiện, muốn vì người nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, dùng phương tiện khuyến gắng biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập; còn người học pháp thì không có lòng tin, không có pháp thiện, không muốn nghe, thọ. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền dạy, nghe nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp có lòng tin, có pháp thiện, cầu muốn lắng nghe, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa; còn người trì pháp thì không có lòng tin, không có thiện pháp, không muốn dạy, trao. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền dạy, nghe nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp tâm không keo kiệt, thường bố thí tất cả; còn người học pháp thì tâm keo kiệt, không bố thí gì cả. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền dạy, nghe nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp tâm không keo kiệt, thường bố thí tất cả; còn người trì pháp thì tâm keo kiệt, không bố thí gì cả. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự

truyền dạy, nghe nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người học pháp mong thích cúng dường người trì pháp y phục, thức ăn uống, giường chõng, thuốc men và các thứ của cải khác nhưng người trì pháp không muốn thọ dụng. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người trì pháp mong muốn cung cấp cho người học pháp, y phục, thức ăn uống, giường chõng, thuốc men và các thứ của cải khác nhưng người học pháp không muốn thọ dụng. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp thành tựu khai trí, không muốn nói rộng; còn người học pháp thì thành tựu diễn trí, không muốn nói tóm lược. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp thành tựu khai trí chỉ muốn nói tóm lược; còn người trì pháp thì thành tựu diễn trí chỉ muốn nói rộng. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp muốn hiểu biết rộng rãi chuyên môn về ý nghĩa mười hai phần giáo theo tuần tự, đó là Khế kinh, Ứng tụng, Biệt ký, Phúng tụng, Tự thuyết, Nhân duyên, Bản sự, Bản sinh, Phương quảng, Hy pháp, Thí dụ, Luận nghị; còn người học pháp thì không muốn hiểu biết rộng rãi về ý nghĩa mười hai phần giáo theo tuần tự, đó là Khế kinh cho đến Luận nghị. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp muốn hiểu biết rộng rãi chuyên môn về ý nghĩa mười hai phần giáo theo tuần tự, đó là Khế kinh cho đến Luận nghị; còn người trì pháp thì không muốn hiểu biết rộng rãi về ý nghĩa mười hai phần giáo theo tuần tự, đó là Khế kinh cho đến Luận nghị. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được

sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp thành tựu Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa; còn người học pháp thì không thành tựu Bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp thành tựu Bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa; còn người trì pháp thì không thành tựu Bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp có phương tiện thiện xảo đối với sáu pháp Ba-la-mật-đa; còn người học pháp thì không có phương tiện thiện xảo đối với sáu pháp Ba-la-mật-đa. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp có phương tiện thiện xảo đối với sáu pháp Ba-la-mật-đa; còn người trì pháp thì không có phương tiện thiện xảo đối với sáu pháp Ba-la-mật-đa. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp đã được tất cả pháp môn Đà-la-ni. Còn người học pháp thì chưa được tất cả pháp môn Đà-la-ni. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp đã được tất cả pháp môn Đà-la-ni; còn người trì pháp thì chưa được tất cả pháp môn Đà-la-ni. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp muốn cung kính, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa; còn người học pháp thì không muốn cung kính, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo

được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp muốn cung kính, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa; còn người trì pháp thì không muốn cung kính, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp đã lìa bỏ sển, đã lìa tham dục, sân nhuế, hôn trầm, thù miên, trạo cử, ác tác, nghi triền cái; còn người học pháp thì chưa lìa bỏ sển, chưa lìa tham dục cho đến nghi triền cái. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, nghe hiểu, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp đã lìa bỏ sển, đã lìa tham dục cho đến nghi cái; còn người trì pháp thì chưa lìa xan cấu, chưa lìa tham dục cho đến nghi cái. Hai bên chẳng hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, có các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa, khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, có người đến nói các sự khổ trong địa ngục, bàng sinh, ngạ quỷ và nói rằng: “Ngay thân này, ông hãy tinh tấn diệt hết khổ để được vào Niết-bàn, cần gì phải ở mãi trong biển lớn sinh tử chịu trăm ngàn sự khổ khó kham nổi để mong cầu đến quả vị Giác ngộ cao tốt.” Các thiện nam, thiện nữ này nếu do lời nói ấy mà đối với việc biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thì không được rốt ráo, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 441

Phẩm 45: KHÔNG HÒA HỢP (2)

Lại nữa Thiện Hiện, các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa, khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, có người đến khen ngợi nhiều việc tốt đẹp trong loài người; khen ngợi các việc thắng diệu của chúng trời Tứ đại vương, cho đến trời Tha hóa tự tại; khen ngợi các việc thắng diệu của trời Phạm chúng cho đến trời Sắc cứu cánh; khen ngợi các việc thắng diệu của trời Không vô biên xứ cho đến trời Phi tướng phi phi tướng xứ rằng: “Tuy hưởng các dục lạc ở cõi Dục, thọ các an lạc vô lượng nơi các tinh lự ở cõi Sắc, thọ các diệu lạc tịch tĩnh đẳng chí ở cõi Vô sắc nhưng tất cả những thứ đó đều là pháp hữu vi, vô thường, khổ, không, vô ngã, bất tịnh, biến hoại, pháp tận cùng, pháp rơi rụng, pháp xa lìa, pháp tiêu diệt. Hiện đời sao ông không tinh tấn để chứng quả Dự lưu, hoặc quả Nhất lai, hoặc quả Bất hoàn, hoặc quả A-la-hán, hoặc Độc giác Bồ-đề, nhập Niết-bàn, rốt ráo an vui, cần gì ở lâu trong sinh tử luân hồi, vô cớ vì người khác chịu các thống khổ để mong cầu chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt.” Nếu các thiện nam, thiện nữ này nghe theo lời nói ấy thì cho dù biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cũng không được rốt ráo, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp, một mình không ràng buộc, chỉ tu bổ sự nghiệp mình, không lo sự nghiệp của người; còn người học pháp thì ưa lãnh đạo đồ chúng, thích hỗ trợ sự nghiệp cho người, không lo sự nghiệp mình. Hai bên không hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp, một mình không ràng buộc, chỉ tu bổ sự nghiệp mình, không lo sự nghiệp người; còn người trì pháp thì ưa lãnh đạo đồ chúng, thích hỗ trợ sự nghiệp cho người, không lo sự nghiệp mình. Hai bên không hòa hợp nên không tạo được sự truyền dạy, nghe nhận, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp không thích ồn ào, còn người học pháp thì thích nơi ồn ào. Hai bên không hòa hợp nên không tạo được sự truyền dạy, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp không thích ồn ào; còn người trì pháp thì thích nơi ồn ào. Hai bên không hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp muốn người học pháp hỗ trợ cho việc làm của mình; còn người học pháp thì không muốn theo ý thích của người kia. Hai bên không hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp muốn người trì pháp hỗ trợ việc làm của mình; còn người trì pháp thì không muốn theo ý thích của người kia. Hai bên không hòa hợp nên không thu được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự

của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp vì danh lợi nên muốn vì người khác thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, lại muốn họ biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập; còn người học pháp thì biết việc làm của người kia nên không muốn theo thọ trì. Hai bên không hòa hợp nên không tạo được sự truyền dạy, nghe nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp vì danh lợi nên muốn thỉnh người kia thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, lại muốn có phương tiện để biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, còn người trì pháp thì biết việc làm của người kia nên không chấp nhận lời thỉnh cầu. Hai bên không hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp muốn đến nơi khác, chỗ đó có sự nguy hiểm đến thân mạng; còn người học pháp thì sợ mất thân mạng nên không muốn đi theo. Hai bên không hòa hợp nên không tạo được sự truyền dạy, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp muốn đến nơi khác, chỗ đó có sự nguy hiểm đến thân mạng; còn người học pháp thì sợ mất thân mạng nên không muốn đi theo. Hai bên không hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp muốn đến nơi khác ở nước đó có nhiều giặc cướp, bệnh dịch, đói khát; còn người học pháp thì sợ khó khăn đó nên không chịu đi theo. Hai bên không hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người học pháp muốn đến nơi khác, ở nước đó có nhiều giặc cướp, bệnh dịch, đói khát; còn người trì pháp thì sợ khó khăn đó nên không chịu cùng đi. Hai bên không hòa hợp nên không tạo được sự truyền dạy, nghe nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp muốn đến nơi khác yên ổn, giàu vui, không tai nạn; người học pháp muốn đi theo, người trì pháp dùng phương tiện thử rằng: “Tuy ông vì lợi muốn đi theo tôi nhưng ông đến đó đâu chắc vừa lòng, hãy nên suy nghĩ kỹ sau chớ hối hận.” Người học pháp nghe rồi nghĩ rằng: “Người kia không muốn cho ta cùng đi, nếu cố đi theo đâu chắc được nghe pháp.” Do đó nên không đi theo. Hai bên không hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, nghe nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát. Thiện Hiện, người trì pháp muốn đến nơi khác, phải trải qua đường sá, đồng trống hiểm trở, có nhiều giặc cướp và Chiên-đà-la, ác thú, thợ săn, rắn độc... khủng bố. Người học pháp muốn đi theo, người trì pháp dùng phương tiện thử rằng: “Nay ông không việc gì mà phải theo tôi muốn đi qua các chỗ hiểm nạn như thế, hãy suy nghĩ kỹ, sau chớ hối hận.” Người học pháp nghe rồi nghĩ rằng: “Người kia không muốn cho ta đi theo, nếu cố đi theo đâu chắc được nghe pháp.” Do đó nên không đi theo. Hai bên không hòa hợp nên không tạo được sự truyền trao, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Lại nữa Thiện Hiện, người trì pháp có nhiều thí chủ thường đi theo; người học pháp đến thỉnh người trì pháp thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, hoặc thỉnh biên chép, thọ trì, đọc tụng để tu học đúng pháp, người trì pháp viện nhiều lý do không rảnh dạy trao; người học pháp sinh tâm hờn ghét, về sau dù có truyền dạy cũng không nghe nhận.

Hai bên không hòa hợp nên không tạo được sự truyền dạy, thọ nhận, biên chép, đọc tụng, tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, có các ác ma giả dạng Bí-sô đến chỗ Bồ-tát và dùng phương tiện phá hoại làm cho Bồ-tát không được biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, vì người diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Khi ấy Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, bằng cách nào ác ma giả dạng Bí-sô đến chỗ Bồ-tát và dùng phương tiện phá hoại, làm cho Bồ-tát không được biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, vì người diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa?

Phật dạy:

–Thiện Hiện, có các ác ma giả dạng Bí-sô đến chỗ Bồ-tát và dùng phương tiện phá hoại làm cho Bồ-tát nhầm chán Bát-nhã ba-la-mật-đa, không biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, vì người diễn nói, ác ma còn nói: “Ông đã tu tập, đọc tụng kinh điển vô tướng là chẳng phải Bát-nhã ba-la-mật-đa chân thật; còn ta đã tu tập, đọc tụng kinh điển hữu tướng mới đúng là Bát-nhã ba-la-mật-đa.” Khi ác ma nói lời này xong, có các Bồ-tát chưa được thọ ký liền sinh nghi ngờ đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa. Do nghi ngờ nên sinh nhầm chán Bát-nhã ba-la-mật-đa. Do nhầm chán nên không biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, vì người diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, có các ác ma giả dạng Bí-sô đến chỗ Bồ-tát nói: “Bồ-tát nào hành Bát-nhã ba-la-mật-đa này thì chỉ chứng thật tế, đắc quả Dự lưu, hoặc quả Nhất lai, hoặc quả Bất hoàn, hoặc quả A-la-hán, quyết chắc không thể chứng quả vị Giác ngộ cao tốt, cần gì phải chịu nhọc nhằn đối với việc tu tập kia, chỉ uống công mà thôi.” Bồ-tát nghe rồi bèn chẳng biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, vì người diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, có nhiều ác ma làm trở ngại, ngăn chặn các Bồ-tát tầm cầu quả vị Giác ngộ cao tốt, các Đại Bồ-tát nên quán sát kỹ mà xa lìa việc đó.

Khi ấy Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, những gì gọi là ma sự gây trở ngại, để cho các Bồ-tát biết rõ mà xa lìa?

Phật dạy:

–Thiện Hiện, các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, có nhiều ma sự giống như Bát-nhã, Tĩnh lực, Tĩnh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa gây trở ngại. Trong đó Bồ-tát nên quán sát kỹ mà xa lìa.

Lại nữa Thiện Hiện, các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, có nhiều ma sự giống như pháp không bên trong, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn chẳng đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh không gây trở ngại. Trong đó, Bồ-tát nên quán sát kỹ mà xa lìa.

Lại nữa Thiện Hiện, các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, có nhiều ma sự giống như chân như, pháp giới, pháp tánh, thật tế, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn và vô lượng, vô biên pháp Phật khác gây trở ngại. Trong đó, Bồ-tát nên quán sát kỹ mà xa lìa.

Lại nữa Thiện Hiện, các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, có người đem kinh diễn tương ứng Nhị thừa đến chỗ Bồ-tát nói: “Đây là lời chân thật của Như Lai nói: người nào học pháp này sẽ mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột. Như vậy cũng gọi là ma sự gây trở ngại. Trong đó, Bồ-tát nên quán sát kỹ mà xa lìa.

Lại nữa Thiện Hiện, có các ác ma giả dạng Bí-sô đến chỗ Bồ-tát nói về sở học, sở hành của Nhị thừa như pháp không cả trong ngoài, hoặc bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo, hoặc ba pháp môn giải thoát... Ác ma nói pháp ấy rồi lại bảo Bồ-tát: “Đại sĩ nên biết, ông hãy nương pháp này và tinh tấn tu học sẽ chứng quả Dự lưu, hoặc quả Nhất lai, hoặc quả Bất hoàn, hoặc quả A-la-hán, hoặc Độc giác Bồ-đề sẽ được xa lìa tất cả sinh, già, bệnh, chết, cần gì chứng quả vị Giác ngộ cao tột.” Do đó làm cho Bồ-tát không biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, vì người diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, có các ác ma giả dạng Bí-sô dung mạo đoan nghiêm, uy nghi, thư thả đến chỗ Bồ-tát. Bồ-tát thấy liền sinh lòng ưa mến. Do đó nên giảm mất trí Nhất thiết tướng, không được nghe, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, có các ác ma giả dạng Phật, thân màu vàng ròng toả ánh sáng một tầm, đủ ba mươi hai tướng Đại tượng phu, tám mươi vẻ đẹp, trang nghiêm viên mãn đến chỗ Bồ-tát. Bồ-tát thấy liền sinh lòng ưa mến. Do đó nên giảm mất trí Nhất thiết tướng, không được nghe, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, có các ác ma giả dạng Phật thuyết giảng pháp yếu cho các Bí-sô vây quanh, Bồ-tát thấy liền sinh lòng ưa mến và nghĩ: Ta nguyện đời sau sẽ thành Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác thuyết giảng pháp yếu cho các Bí-sô vây quanh giống như sự việc được thấy hôm nay. Do đó nên giảm mất trí Nhất thiết tướng, không được nghe biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Lại nữa Thiện Hiện, có các ác ma giả dạng Đại Bồ-tát hoặc trăm hoặc ngàn cho đến vô số; đầy đủ biện tài vô ngại, tướng hảo trang nghiêm. Từ thân ấy biến hóa thành Phật thuyết pháp, dạy chúng Đại Bồ-tát tu Bồ thí ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Hiện tướng như vậy rồi đến chỗ Bồ-tát. Bồ-tát thấy liền sinh lòng ưa mến. Do đó, giảm mất trí Nhất thiết tướng, không được nghe, biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nên biết đây là ma sự của Bồ-tát.

Vì sao? Nay Thiện Hiện, trong pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, sắc là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thọ, tưởng, hành, thức cũng là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Nhân xứ là không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xứ cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Sắc xứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thanh, hương, vị, xúc, pháp xứ cũng không sở hữu, chẳng thể

nắm bắt được. Nhân giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý giới cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Sắc giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thanh, hương, vị, xúc, pháp giới cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Nhân thức giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý thức giới cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Nhân xúc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Các thọ do nhân xúc làm duyên sinh ra không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; các thọ do nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc làm duyên sinh ra cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Địa giới không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thủy, hỏa, phong, không, thức giới cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vô minh không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái thủ, hữu sinh, lão tử, sầu bi khổ ưu não cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Cõi Dục không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; cõi Sắc, Vô sắc cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Quá khứ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; vị lai, hiện tại cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Pháp hữu lậu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp vô lậu cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Pháp hữu vi không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp vô vi cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Pháp thế gian không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp xuất thế gian cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Bồ thí ba-la-mật-đa không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Pháp không bên trong không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn chẳng đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Chân như không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Thánh đế khổ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; Thánh đế tập, diệt, đạo cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Bốn Tịch lự không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Tám Giải thoát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Bốn Niệm trụ không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Pháp môn giải thoát Không không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Bạc Tịnh quán không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; bạc Chủng tánh, bạc Đệ bát, bạc Cụ kiến, bạc Bạc, bạc Ly dục, bạc Dĩ biện, bạc Độc giác, bạc Bồ-tát, bạc Như Lai cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Bạc Cực hỷ không sở hữu chẳng thể nắm bắt được; bạc Ly cấu, bạc Phát quang, bạc Diệm tuệ, bạc Cực nan thắng, bạc Hiện tiền, bạc Viễn hành, bạc Bất động, bạc Thiện tuệ, bạc Pháp vân cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Năm loại mắt không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; sáu phép thần thông cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Mười lực của Như Lai không sở hữu, chẳng

thể nắm bắt được; bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Ba mươi hai tướng Đại tướng phu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tám mươi vẻ đẹp cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Pháp không quên mất không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tánh luôn luôn xả cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Trí Nhất thiết không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Đem lại sự thành tựu cho hữu tình không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; làm nghiêm tịnh cõi Phật cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Đại nguyện của Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thần thông của Bồ-tát cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Tất cả pháp môn Đà-la-ni không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; tất cả pháp môn Tam-ma-địa cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Quả Dự lưu không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; quả Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, Độc giác Bồ-đề cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Tất cả hạnh Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được.

Thiện Hiện, nếu ở chỗ này sắc không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; thọ, tưởng, hành, thức cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, như vậy cho đến tất cả hạnh Đại Bồ-tát không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được; quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được, thì ở ngay đây tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác và các chúng Đại Bồ-tát, Độc giác, Thanh văn, các loại chúng sinh khác cũng không sở hữu, chẳng thể nắm bắt được. Vì sao? Thiện Hiện, vì tự tánh của tất cả pháp là không.

Lại nữa Thiện Hiện, các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế có nhiều trở ngại và tai hại phát sinh, khiến cho làm người phước mỏng việc làm không thành tựu. Như châu Thiệm-bộ có nhiều châu báu là phệ-lưu-ly, loa bối, ngọc bích, san hô, thạch tàng, mạt-ni trân châu, đế thanh, đại thanh, kim cang, hổ phách, vàng bạc..., nhưng có nhiều nạn giặc cướp nhiễu hại nên những người phước mỏng cầu không thể được. Châu báu vô giá Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cũng lại như vậy. Các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa, khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, nếu người phước mỏng thì sẽ gặp nhiều chướng ngại, có các ác ma gây trở ngại.

Cụ thọ Thiện Hiện liền bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, đúng vậy! Bạch Thiện Thệ, đúng vậy! Thật như bậc Thánh dạy về Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Như châu Thiệm-bộ có các thứ châu báu như lưu ly... thì sẽ có nhiều trở ngại, những người phước mỏng dù có điều kiện thuận tiện nhưng cũng không thể có được. Các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, nếu người nào phước mỏng thì sẽ gặp nhiều trở ngại, dù có ưa muốn cũng không đạt được. Vì sao? Vì người ngu si thường bị ma sai sử. Các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế sẽ bị trở ngại. Bạch Đức Thế Tôn, người ngu si ấy tuệ giác lu mờ, không thể nghĩ bàn Phật pháp rộng lớn, đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tự mình không thể biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy vì người diễn nói. Lại muốn ngăn trở người khác biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa

sâu xa.

Phật dạy:

–Thiện Hiện, đúng vậy, đúng vậy, đúng như ông nói! Người ngu si sẽ bị ma sai sử. Các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa sẽ bị gặp trở ngại. Thiện Hiện, người ngu si kia tuệ giác lu mờ, không thể nghĩ bàn Phật pháp rộng lớn, vì chưa trông căn lành, chưa phát thệ nguyện lớn ở chỗ Phật, bị ác tri thức khống chế, phước đức mỏng nên đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tự mình không thể biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, vì người diễn nói. Các thiện nam, thiện nữ mới học Đại thừa khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế sẽ bị gặp trở ngại.

Thiện Hiện, trong đời vị lai có các thiện nam, thiện nữ tuệ giác lu mờ, căn lành mỏng, bị ác tri thức khống chế, đối với công đức rộng lớn của chư Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác không thể tin hiểu được, đối với kinh điển Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa tự mình không thể biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, vì người diễn nói, lại muốn ngăn trở các thiện nam, thiện nữ khác biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa. Nên biết người này bị vô lượng tội.

Lại nữa Thiện Hiện, các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa, khi biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa sẽ gặp nhiều ma sự gây trở ngại, làm cho việc biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, vì người diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa không thành tựu và không thể viên mãn Bát-nhã, Tĩnh lực, Tĩnh tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa; không thể viên mãn pháp không bên trong, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn chẳng đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh; không thể viên mãn chân như, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng nghĩ bàn; không thể viên mãn Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo; không thể viên mãn bốn Tĩnh lực, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc; không thể viên mãn tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ; không thể viên mãn bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo; không thể viên mãn pháp môn giải thoát Không, Vô tướng, Vô nguyện; không thể viên mãn mười địa của Bồ-tát; không thể viên mãn năm loại mắt, sáu phép thần thông; không thể viên mãn mười lực của Như Lai, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng; không thể viên mãn ba mươi hai tướng Đại sĩ, tám mươi vẻ đẹp; không thể viên mãn pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả; không thể viên mãn việc đem lại sự thành tựu cho hữu tình, làm nghiêm tịnh cõi Phật; không thể viên mãn tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa; không thể viên mãn tất cả hạnh Đại Bồ-tát, quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật; không thể viên mãn trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng; không thể viên mãn các công đức này là đều do ác ma làm trở ngại.

Thiện Hiện, các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa khi biên chép, thọ trì, đọc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tụng, tu tập, tư duy, diễn nói kinh Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế, nếu không bị ác ma làm trở ngại thì có thể viên mãn Bát-nhã, Tịch lự, Tịch tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa; cho đến viên mãn trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng. Nên biết đều nhờ thần lực của Như Lai gia hộ các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa này, làm họ biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế đều không bị chướng ngại, cũng làm họ viên mãn được Bát-nhã, Tịch lự, Tịch tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa, cho đến viên mãn trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng.

Lại nữa Thiện Hiện, hiện tại tất cả Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ở vô lượng, vô số, vô biên thế giới thường trú trong mười phương thanh tịnh thuyết pháp cũng dùng thần lực gia hộ các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa này, giúp họ biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế đều không bị chướng ngại, cũng làm cho họ viên mãn Bát-nhã, Tịch lự, Tịch tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa; cho đến viên mãn trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng.

Lại nữa Thiện Hiện, hiện tại, hằng hà sa số chư Phật ở các thế giới trong mười phương và tất cả chúng Đại Bồ-tát không thoái chuyển cũng dùng thần lực gia hộ các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa này, giúp họ biên chép, thọ trì, đọc tụng, tu tập, tư duy, diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như thế đều không bị chướng ngại, cũng làm cho họ viên mãn Bát-nhã, Tịch lự, Tịch tấn, An nhẫn, Tịnh giới, Bồ thí ba-la-mật-đa; cho đến viên mãn trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng.

M